

Po nočnom cestovaní sme 29.8.2014 skoro ráno vystúpili na parkovisku vo Wimbachbrücke v Nationalpark Berchtesgaden. Náš cieľ Watzmann je najvýraznejším a najznámejším symbolom Berchtesgadenu. Kráčame dobre značenou cestou k chate Watzmannhaus, ktorá sa nachádza na úpätí impozantného masívu. Naberáme vodu a pokračujeme viditeľnou „tobogánovou“ cestou nahor. Prichádzame k zúženému hrebeňu s úzkou a strmou cestou poistenou prvými lanami. Všade okolo pôsobivé pohľady hlboko do Watzmannkar. Dostávame sa k malému otvorenému prístrešiu na Hohecku 2651m. Dávame si sedáky a očakávame ťažší terén než v skutočnosti bol, zaistenie je dôsledné, vystupujeme na Watzmannmittelspitze 2713 m vysoký centrálny Watzmann. Krásne výhľady sú všade okolo, ale smerom na Königsee nevidíme nič kvôli mliečnej hmle. Dostávame sa k vrcholovému krížu, kde sa v panoramatickom pohľade prezentujú fascinujúce vrcholy alpských hrebeňov. Vraciame sa tou istou cestou.

Večer sa presúvame na parkovisko v blízkosti Birgkarhaus a tu prenocujeme. Ráno kvôli zlému počasiu sa vyvezieme na chatu [Arthurhaus](#) (1503 m). Je to [alpský hotel ležiaci na východnom úbočí hory Hochkönig, postavený v roku 1866](#). [Odtiaľto začíname stúpať na Hochkönig](#). Je to najvyšší vrchol Berchtesgadenských Álp ležiaci na území spolkovej krajiny [Salzburgo](#) v [Rakúsku](#). Na juh padá strmými stenami až 1000 metrov vysokými. Vrchol tvorí vápencové plató. Stúpame v daždi a hmle z východu. Je to dlhá vysokoalpínska túra po dobrých cestách v rozmanitom krasovom pohorí. Od hotela Arthurhaus ide trasa č. 430 až na lúku Mitterfeldalm. Naša cesta sa vinie medzi suťoviskami pod bizarne vrúbkovanými stenami pohoria,

ktoré občas vykúkajú z hmly. Pozdĺž ladovca ideme ďalej až k vlhkému istenému žľabu na vrchol, na ktorom je chata Matrashaus. Škoda, že je hmla, lebo známy fantastický pohľad na Vysoké Taury vrátane Grossglocknera, ktorý by odtiaľto mal byť vidieť, nebol. Vraciame sa späť tou istou cestou.

Pokračujeme autobusom prenocovať na „naše“ parkovisko zo včerajšej noci a zisťujeme, že je tu majiteľ lúky a vraj aj parkoviska a vyhráza sa políciou. Odchádzame v daždi smer Dachstein hľadať camping. Po celonočnom daždi a rannej hustej hmle štartujeme pod Dachstein k lanovke k hotelu Türlwand. Hustá nepreniknuteľná hmla sa po ceste zázračne mení na nádherné snečné počasie, a tak viacerí neváhajú a vyvezú sa lanovkou Hünerkogel a kráčajú na Dachstein. Iní pokračujú k nástupu na klettersteig Johann, ale kvôli celonočným dažďom po zhladnutí terénu ferratu vzdávajú. Iní vyjdú ferratou Anna na spojnicu s Johannom a tou sa vracajú späť a niektorí pokračujú okruhom Dachsteinrundwanderweg s krásnymi výhľadmi na kolmé steny Dachsteinu.

Zajtra máme ísť domov a keďže predpoveď počasia je na dnešný večer a celý nasledujúci deň totálne nepriaznivá, dlho do nočných hodín sa v autobuse hlasuje čo ďalej. Predpoveď sa plní, začína znova lejak. Napriek tomu je odhlasované, že sa domov nejde, ostáva sa na parkovisku pri lanovke, kde je zakázaný akýkoľvek bivak. A tak tí, čo nešli do chát, vymrzli na kosť, pretože do rána napadol od pomere nízkych polôh sneh a o málo nižšie sa lialo celú noc. Tí, čo do chát išli, museli veľkými sumami podporiť miestny turistický ruch. Ráno už všetci uverili predpovedi počasia a tak v daždi namiesto o 17.00 odchádzame domov o 10.00. ■ Mária Fabryová